

N.H.M. of NGLMA6 75

Oplettende lezers van dit periodiek zullen in de gaten gehad hebben, dat het Maandblad op het punt stond zijn 75-ste verjaardag te gaan vieren. Met het uitkomen van dit nummer is het zover. Vanzelfsprekend is het dan goed - en ook interessant - om eens terug te blikken. In dit Maandblad gebeurt dat dan ook in het artikel '75 jaar problemen in de boekenkast'. Je vraagt je op zo'n moment echter ook af, of het Natuurhistorisch Maandblad nu naar buiten toe invloed gehad heeft. Ik denk - en weet eigenlijk zeker - van wel. En dat is ook heel goed aanwijsbaar. Ik wil daar twee voorbeelden van geven, een nationaal en een internationaal.

Het nationale voorbeeld is te vinden in de 'Flora van Nederland' (Heukels/Van der Meijden). Het Natuurhistorisch Maandblad wordt hierin geregeld geciteerd, en wel zo vaak, dat het als een van de weinige (nog verschijnende) periodieken apart wordt afgekort, en wel tot N.H.M.

Het tweede, internationale, voorbeeld is ontleend aan de Biological Abstracts en zijn geautomatiseerde pendant, de Biosis Data Base. Deze bevatten gegevens over tijdschriftartikelen op het gebied van de biologie. Het aantal Nederlandstalige tijdschriften hierin is niet groot. Maar wel: het Natuurhistorisch Maandblad, met als unieke tijdschriftcode: NGLMA6.

Beide voorbeelden wijzen er (overigens naast vele andere) op, dat het Natuurhistorisch Maandblad, en met nadruk voeg ik er nog eens aan toe, Orgaan van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, o n s blad dus, in de 75 jaar van z'n bestaan erkenning gevonden heeft. En ik ben er van overtuigd, dat dat zo zal blijven.

A.J. Lever

Het Natuurhistorisch Maandblad: Oud Papier?

Steeds als ik een Natuurhistorisch Maandblad ontvang, blader ik het eerst snel door. Daarna leg ik het weg. Meestal heb ik dan al een oordeel gevormd, maar nog geen pagina gelezen. Te wetenschappelijk, weinig nieuws, mooie voorplaat, veel zetfouten, interessant artikel, erg specialistisch, leuk bericht, veel te dun, zo is er altijd wel iets dat me direct opvalt. Daarna leg ik het Maandblad weg. Pas enige tijd later wordt het echt gelezen. Soms lees ik bepaalde verhalen zelfs twee keer. Zo gaat dat, iedere maand opnieuw.

Inmiddels bezit ik vele jaargangen van het Natuurhistorisch Maandblad. Tot mijn genoegen heb ik ze bijna allemaal. Ja, dit is misschien een beetje vreemd, maar hoe ouder een Maandblad is, des te meer geniet ik ervan. Als ik een oud exemplaar in de handen neem begin ik het direct te lezen. Vanaf de eerste tot en met de laatste bladzijde vind ik alles interessant. Waarnemingen, foto's, verenigingsnieuws, onderzoek, excursieverslagen, alles is zeer leeswaardig. En wat blijkt nu? Het Natuurhistorisch Maandblad bestaat 75 jaar! Ik krijg in de toekomst dus nog heel veel leesgenot.

Dat de oudere uitgaven van het Natuurhistorisch Maandblad zo interessant zijn hangt denk ik samen met de nog steeds verdergaande degradatie van het natuurlijk milieu in Limburg. Daarom is het ook van het grootste belang om te blijven schrijven! De meesten zullen echter niet schrijven voor een latere nostalgische terugblik. Toch is mijmeren over het verleden niet alleen leuk maar ook bijzonder leerzaam. Schrijven is kennis overdragen en vastleggen. Door de jaren heen is er in het Maandblad heel veel kennis vastgelegd. Door te blijven schrijven staat die kennis in toenemende mate ten dienste van de Limburgse natuurbescherming. Naarmate het Natuurhistorisch Maandblad ouder wordt, zal het steeds meer meehelpen een verdere aftakeling van de natuur te voorkomen. Ijdele hoop? Ik denk het niet. Het valt nu al op hoe vaak wordt verwezen naar een of ander artikel in ons Maandblad.

Het samenstellen van een tijdschrift vergt veel energie. Allereerst moet men bereid zijn iets te willen schrijven. In het algemeen blijkt dit gelukkig mee te vallen. Alleen ten noorden van Venlo en ten westen van de Maas zou men best eens wat actiever met pen en papier kunnen omgaan. Het Natuurhistorisch Maandblad kost ons Genootschap ook veel geld, heel veel geld zelfs. Tot nu toe vormen de financiën (nog) geen probleem. Het Genootschap heeft het geld er graag voor over. Voor minder dan 3½ gulden per uitgave ontvangen de leden 11 keer per jaar het Maandblad en kunnen ze tegelijkertijd nog gebruik maken van de andere faciliteiten van het Genootschap. Het is bijna ongelooflijk, maar toch waar! Natuurlijk ziet het prijskaartje er iets anders uit. Zonder subsidie zou het Genootschap c.q. het Maandblad vermoedelijk al lang niet meer bestaan. In dit verband draagt het Provinciaal Bestuur van Limburg een bijzondere verantwoordelijkheid. Soms krijg ik de indruk dat de volksvertegenwoordigers voor een dubbeltje op de eerste rang willen zitten. Maar als je er echt voor wilt gaan zitten, dan kost het gewoon wat meer. Dit geldt ook voor de redactie van het Natuurhistorisch Maandblad. Het is beslist niet eenvoudig om de zorg te dragen dat iedere maand een nieuwe uitgave bij de leden in de bus valt. Nog moeilijker wordt het om te zorgen dat het bij iedereen altijd in de smaak valt. Toch geloof ik dat als een tijdschrift al 75 jaar lang verschijnt, de smaak van de redactieleden in ieder geval goed is geweest. De (ex)redactieleden verdienen allemaal een groot compliment!

Wat is overigens uw mening over het Natuurhistorisch Maandblad? Laat het gerust eens weten. Voorstellen voor verbeteringen zijn altijd welkom, zuiver en alleen negatieve kritieken verdwijnen direct in de prullenbak en schouderklopjes worden gekoesterd. Mijn mening staat vast: op naar de volgende 75 jaar!

F.S. van Westreenen

Voorzitter Natuurhistorisch Genootschap in Limburg